

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۱۷

نجيب الله پاڅون

د پاکستان پوځي رژيم بزدلانه تېری؛

څوک د افغان وینو مسؤل دي؟

افغانستان یو ځل بیا د یوې ستړې ملي غمیزې شاهد شو؛ داسې غمیزه چې د هر انسان وجدان لرزوي، د پاکستانی پوځ له لوري د ملکي وگړو پر یوه روغتون برید نه یوازې د انسانیت پر وړاندې یو وحشیانه جنایت دی، بلکې د نړۍ والو بشري قوانینو ښکاره او نهېښونکي سرغړونه ده، دا پېښه د افغان ولس پر زخمونو تازه مالګه شیندي او د یوې لویې انساني تراژیدۍ انځور وړاندې کوي؛ خو تر ټولو مهمه پوښتنه دا ده:

ولي پاکستانی رژيم نن د افغانستان پر خاوره داسې بریدونه او تېری کوي؟

ولي هغه هېواد چې تر پروڼه یې له افغانستان څخه وېره درلوده، اوس په ډاډه زړه هوایي بریدونه کوي؟ لاندې د دې موضوع مهم څو اړخونه راځلو:

۱ - د افغانستان د نظامي ځواک کمزوري کېدل:

افغانستان یو وخت نسبتاً منظم او پیاوړی پوځ درلود؛ خو د کورنیو جگړو، سیاسي بېثباتۍ او د اشرارو له لوري د پوځي تجهیزاتو له منځه وړلو، کپارېدو یا خرڅېدو له امله دا ځواک کمزوری شو. کله چې د دفاع بنسټونه کمزوري شي، بهرني ځواکونه د فشار او تېري جرئت پیدا کوي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

۲ - د نړیوال مشروعیت نشتوالی:

د هر دولت نړیوال رسمیت او ډیپلوماتیک حضور د هغه د دفاع او سیاسي فشار یوه مهمه وسیله ده. کله چې یو حکومت نړیوال مشروعیت ونه لري، د نړیوالو بنسټونو له لوري پرې فشار هم محدود وي، دا وضعیت د پاکستان په څېر هېوادونو ته دا جرئت ورکوي، چې بنایي له جدي نړیوال غبرگون سره مخ نه شي.

۳ - کمزوري ډیپلوماسي:

اوسنی نړی یوازي د وسلو پر زور نه چلېږي؛ بلکې قوي ډیپلوماسي، نړیوال اتحادونه او سیاسي نفوذ هم مهم رول لري. افغانستان له ډېرو نړیوالو سیاسي فورمونو څخه نسبتاً لیرې پاتې دی، او همدې حالت د هېواد غږ په نړیواله کچه کمزوری کړی دی.

۴ - د افغانستان د اوسني مشرتابه مسؤلیت:

په داسې حساسو شېبو کې مشرتابه لاندې مسؤلیتونه لري: د پاکستان پر وړاندې روښانه او قاطع سیاسي دریځ خپلول؛ نړیوالو سازمانونو ته رسمي شکایت وړاندې کول، لکه ملګرو ملتونو ته. د ملي یووالي پیاوړتیا، د دفاعي توان عصري کول او پیاوړتیا او د یوې لویې جرګې رابلول. ملي یووالی او قوي بنسټونه د هر هېواد د امنیت اساسي شرط دی.

۵ - د بشریت ضد جنایت او دولتي ترهګري:

د ملګرو ملتو، روغتونونو او ناروغانو وژل د نړیوال بشري قانون له مخې ښکاره جنګي جرم دی، که دا ډول بریدونه د دولتي بنسټ له لوري ترسره شي؛ نو دا د دولتي ترهګري په توګه تعبیرېږي. د پاکستاني رژیم دا پېښې باید مستندي شي او نړیوالو حقوقي میکانیزمونو ته وسپارل شي، څو مسؤلین حساب ورکړي.

۶ - ولې تر ډېره نړی دا بریدونه نه غندي؟

په نړیوال سیاست کې ډېر وخت سیاسي او ستراتیژیکي ګټې لومړیتوب لري. هغه هېوادونه چې قوي ډیپلوماتیک حضور لري، خپل غږ په ښه ډول نړی ته رسوي، افغانستان باید خپل نړیوال حضور پیاوړی کړي څو د ظلم او تېري پر وړاندې یې غږ اورېدل شي.

۷ - هغه افغان څېرې چې د پاکستان ملاتړ ته سترګې په لار دي:

هغه پلورل شوي څېرې چې د ولس له ملاتړ پرته د بهرنیو قوتونو او د پاکستان په مرسته واک ته د رسېدو خوبونه ویني، دا ډول سیاستونه نه یوازې د هېواد د خپلواکۍ لپاره زیانمن دي، بلکې د بهرنیو مداخلو لپاره هم زمینه برابروي. دا ډول څېرې باید ورتل شي.

۸ - جګړې یوازې په شعارونو نه ګټل کېږي:

نننۍ جګړې د لاندې عواملو پر بنسټ ګټل کېږي: پرمختللي ټکنالوژي، دقیق استخباراتي معلومات، اقتصادي ځواک، قوي نړیوال اتحادونه، د ولس ملاتړ. که دا عناصر موجود نه وي، هېواد له بهرنیو فشارونو سره مخ کېږي.

۹ - د پاکستان د بریدونو احتمالي ستراتیژیکې موخې:

پاکستان تل هڅه کړې چې افغانستان شاته پاتې، بېوزله، محتاج او له سیاسي، اقتصادي او امنیتي اړخه کمزوری وساتي، خو د نفوذ او فشار وسیله یې په لاس کې وي. دېرې شنونکي باور لري چې د پاکستانی رژیم وروستی هوايي بریدونه یوازې د یوې وسله والې ډلې پر ضد اقدام نه دی، د دوی په اند دا ډول بریدونه د سیمې د ځواک د توازن د ساتلو او د ستراتیژیک نفوذ د دوام لپاره ترسره کېږي، د همدې لید له مخې، د افغانستان بېثباتي د پاکستان د ځینو امنیتي کړیو لپاره د فشار او نفوذ وسیله ګرځېدلې ده او وسله والې ډلې یې هسې پلمه ده.

وروستی پایله:

پر افغان خاوره هر ډول برید د هېواد پر حاکمیت ښکاره تېری دی، دا ډول کړنې نه یوازې د نړۍ والو قوانینو سرغړونه ده، بلکې د سیمې د سولې او ثبات لپاره هم ګواښ ګڼل کېږي.

افغانستان باید له تېرو تجربو درس واخلي:

ملي یووالی، قوي دولت، عصري دفاعي سیستم، فعال نړۍ وال حضور او د ولس ملاتړ هغه بنسټونه دي چې یو هېواد له داسې پېښو ژغوري. که ملت متحد وي او خپل ملي بنسټونه پیاوړي کړي، هېڅ بهرنی ځواک او په تېره بیا پاکستانی رژیم به د دې جرئت ونه کړي چې د افغان خاورې سپکاوی وکړي.